Dosarul nr. 2-13699/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii a fost pronunțat public în ședința din 05 martie 2026
Cererea de apel nemotivată a fost depusă la 30 martie 2026 și transmisă judecătorului la data de 01 aprilie 2026
05 martie 2026
Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Daria Sușchevici
Grefier Vladimir Orghian

Cu participarea reclamantei Boldurescu Cristina, a reprezentantului reclamantei Boldurescu Cristina avocatul Terziman Alexandru împuternicit în baza mandatului, seria MA, nr.***** din 20 mai 2025, a reprezentantului pârâtului Ministerul Justiției al RM, Daniel Pantea împuternicit în baza procurii nr.77 din 06.11.2025, valabilă pe un termen de doi ani, a reprezentantului intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, Lilia Pacișina împuternicită în baza procurii nr.18/62 din 09.07.2025, valabilă pe un termen de un an de zile.

Examinând în cadrul ședinței de judecată publică cererea de chemare în judecată înaintată de Boldurescu Cristina către Ministerul Justiției al RM, intervenientul accesoriu Procuratura Generală al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești,

A CONSTATAT;

Poziția și solicitările reclamantei.

Reprezentantul reclamantei Boldurescu Cristina avocatul Terziman Alexandru, fiind împuternicit în baza mandatului, seria MA, nr.***** din 20 mai 2025, la data de 23 iunie 2026, s-a adresat în instanță cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al RM, intervenientul accesoriu Procuratura Generală al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei Boldurescu Cristina, avocatul Terziman Alexandru, a indicat că, în fapt, la 04 mai 2020 organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chişinău, Tînţari Igor, examinând materialele procesului penal înregistrat la 04.03.2020 în Registrul de Evidență al Infracţiunilor nr. 1 al IP Centru sub nr. 413 a dispus începerea urmăririi penale conform bănuielii rezonabile că a fost săvârşită infracţiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit b) Cod Penal. A fost atribuită cauzei penale nr. de ordine 2020100407.

La 05 august 2020 organul de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chişinău, examinând materialele procesului penal înregistrat la 04.03.2020 în Registrul de Evidență al Infracțiunilor nr. 1 al IP Centru sub nr. 1021

a dispus începerea urmării penale conform bănuielii rezonabile că a fost săvârşită infracţiunea prevăzută de art. 27-190 alin. (2) lit. b) Cod penal. A fost atribuită cauzei nr. de ordine 202001076. Prin Ordonanța de conexare a cauzelor penale din 05 august 2020 s-a dispus conexarea cauzei penale nr. 2020010762 la cauza penală nr. 2020100407 cu atribuirea numărului unic 2020010407.

Tot la 05 august 2020 prin Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, ofiţerul de urmărire penală al SUP al IP Centru al DP mun. Chişinău Igor Tînțari a dispus recunoaşterea lui Boldurescu Cristina în calitate de bănuit în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. b) art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal. Cauza penală a fost pornită urmare a depunerii plângerii cet. Prodan Valentin, în care a comunicat că în luna ianuarie 2020, din adresa notarului Guranda Rodica a parvenit informaţia, prin care i s-a comunicat că în biroul notarial al acesteia amplasat pe Bd Decebal 139"B" mun. Chişinău a fost deschisă procedura succesorală, dupa decesul tatălui său Prodan Boris, la cererea moştenitorului testamentar Boldurescu Cristina care a prezentat un testament din data de 01.04.2016, semnat de tatăl acestuia Prodan Boris. Acesta a comunicat că, anterior niciodată nu a văzut această persoană, fiindu-i necunoscută cet. Boldurescu Cristina, în aşa mod acesta exclude faptul că tatăl său ar fi semnat acest testament. Fiind audiată în calitate de bănuită, Boldurescu Cristina vina în comiterea infracţiunii nu a recunoscut-o şi a precizat că testamentul a fost semnat personal de către Prodan Boris în fața notarului Adelina Bumbu.

La 05 noiembrie 2020 prin Ordonanţa privind scoaterea persoanei de sub urmărire penală Procurorul în Procuratura municipiului Chişinău oficiul Centru Olesea Botezatu a scos de sub urmărire penală pe cet. Boldurescu Cristina din motivele expuse în partea descriptivă. În motivare procurorul a indicată că „Astfel, reieşind din cele relatate mai sus şi din lipsa datelor probante care ar dovedi vinovăția cet. Boldurescu Cristina în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) precum şi art. 27 190 alin. (2) lit.b) Cod Penal din care motiv aceasta urmează a fi scoasă de sub urmărire penală."

La 18 decembrie 2020 avocatul Anatolie Pitel acționând în interesele lui Prodan Valentin a depus plângere în cadrul cauzei penale nr. 2020010407. La 05 ianuarie 2021 a recepționat ordonanța de respingere a plângerii depuse la data de 18 decembrie care este datată cu 31 decembrie 2020. Ulterior a contestat în ordinea 313 CPP Ordonanţa de scoatere de sub urmărire penală din 05 noiembrie 2020 şi ordonanţa de clasare a cauzei penale din 30 noiembrie 2020.

La 17 august 2020 Judecătoria Chişinău sediul Ciocana a admis plângerea depusă de avocatul Anatolie Pitel şi a declarat nule Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală din 05 noiembrie 2020 şi ordonanţa de clasare a cauzei penale din 30 noiembrie 2020.

La 25 august 2021 Încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 17 august 2021 a fost contestată de procurorul în Procuratura mun. Chişinău Oficiul Centru Diana Beşleaga solicitând anularea Încheierii Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana şi respingerea plângerii depusă de avocatul Anatolie Pitel cu menținerea Ordonanței de scoatere de sub urmărire penală din 05 noiembrie 2020 şi ordonanţei de clasare a cauzei penale din 30 noiembrie 2020.

Prin Decizia Colegiului Penal al Curţii de Apel Chişinău din 16 noiembrie 2021 au fost respinse ca nefondate recursurile şi menținută Încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 17 august 2021.

Astfel, urmare al anulării Ordonanței de scoatere de sub urmărirea penală din 05 noiembrie 2020, urmărirea penală a fost reluată prin Ordonanţa din 07 februarie 2022.

Astfel, în scopul informării sale despre mersul cauzei penale, la 18 martie 2024 Boldurescu Cristina a adresat o cerere către Inspectoratul de Poliţie Centru prin care a solicitat să fie informată despre statutul acesteia în cadrul cauzei penale nr. 2020010407, or urmare al anulării Ordonanţei de scoatere de sub urmărire penală din 05 noiembrie 2020, Boldurescu Cristina se afla sub imperiul Ordonanței de recunoaştere în calitate de bănuit din 05 august 2020, iar organul de urmărire penală nu a informat-o despre calitatea sa procesuală.

Prin răspunsul din 01 aprilie 2024 Boldurescu Cristina a fost informată că aceasta a fost scoasă de sub urmărire penală din 05 noiembrie 2020 deşi această ordonanţă a fost anulată prin Încheierea judecătorul de instrucţie din 17 august 2021.

Prin Ordonanţa Procurorului Lilia Pacişina din 09 iulie 2024 cauza penală nr. 2020010407 a fost clasată, iar ordonanţa nu a fost contestată.

Prin urmare, în speță Boldurescu Cristina a fost recunosctă şi menținută în calitate de bănuit o perioadă îndelungată fără ca în privinţa acesteia să existe careva probe care ar demonstra vinovăția acesteia.

Consideră partea reclamantă că, în asemenea circumstanţe există temeiul de fapt şi de drept de atragere a răspunderii statului pentru prejudiciile cauzate prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti.

Aspecte de drept ale acţiunii invocate.

În drept, art. 3 alin. (1) şi alin. (2) al Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti indică-

„În conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciu material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmării penale or judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum şi în urma unor altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arestul contravenţional de către instanţa de judecată; e)efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; f) ridicării ilegale a documentelor contabile a altor documente, a banilor, a ştampilei, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratura şi din instanțele judecătoreşti.

Potrivit art. 6 lit, b) al Legii nr. 1545/1998, dreptul la repararea prejudiciului, în mărime şi modul stabilit de lege, apare în cazul: scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmării penale pe temeiuri de reabilitare.

Consideră că, prevederi similare se regăsesc şi la art. 1405 alin. (1) CC al RM care indică că, prejudiciul cauzat persoanei fizice prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea, prin aplicarea ilegală în calitate de sancţiune

administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunității se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanelor de răspundere ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată.

Potrivit art. 8 CPP al RM" Orice persoană acuzată de săvârşirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale şi nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate. în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Totodată, potrivit art. 1 alin. (3) CPP al RM stipulează că „organele de urmărire penală şi instantele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale".

Potrivit art. 524 CPP, persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanțelor judecătoreşti, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislației cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală şi ale instanțelor judecătoreşti.

În conformitate cu art. 525 alin.(1), (2), (3) CPP acțiunea pentru repararea prejudiciului poate fi inițiată în termen de trei ani de la data apariției dreptului la repararea prejudiciului conform prevederilor art.6 din Legea nr.1545-XIII din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti. Acţiunea pentru repararea prejudiciului poate fi inițiată în instanţa judecătorească în a cărei rază teritorială domiciliază persoana căreia i-a fost cauzat prejudiciul sau, după caz, succesorii ei, în ordinea procedurii civile, chemînd în judecată statul, care este reprezentat de către Ministerul Justiției. Acţiunea pentru repararea prejudiciului este scutită de plata taxei de stat.

Astfel, temeiul în baza căruia a fost scos de sub urmărire penală, este prevăzut la art. 284 alin. (2) pct. 2) CPP şi reprezintă un temei de reabilitare şi în temeiul art. 6 lit. b) din Legea nr. 1545-XII din 25 februarie 1998, ultimul este în drept de a-i fi reparat prejudiciul,

În acelaşi sens, practica constantă CEDO clar a definit că, acuzația în materia penală și tragerea la răspunderea penală, nu face distincție dintre calitatea procesuală de bănuit sau învinuit. Distinct de cele expuse, legiuitorul a prevăzut această circumstanţă şi în baza art. 66 alin. (2) pct. 34) din Codul de procedură penală, învinuitul, inculpatul conform prevederilor prezentului cod, are dreptul să ceară şi să primească repararea prejudiciului cauzat de acţiunile nelegitime ale organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată.Astfel, legea într-o manieră certă şi clară defineşte şi prevede dreptul bănuitului la repararea prejudiciului cauzat, urmare a oferirii statutului procesul chiar de bănuit într-o cauză de penală, cu ulterioara scoatere de sub urmărirea penală.

Potrivit art. 6 pct. (2) al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale din 04.11.1950„Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată, până ce vinovăția sa va fi legal stabilită"

Astfel, în procesul penal pornit pe semnele constitutive ale infracţiunii prevăzute la art. 361 alin. (2) CP şi 190 alin. (2) al RM dubiile în privinţa lui Boldurescu Cristina nu au putut fi înlăturate prin careva mijloace probatorii. Prin urmare, Boldurescu Cristina în temeiul art. 284 alin. (2) pct. (2) a fost scoasă de sub urmărirea penală deoarece „fapta nu a fost săvârşită de bănuit sau învinuit".

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 10, 11din Legea 1545/1998 „Art. 10. - Dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6 Art. 11. - (1) Mărimea compensației pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanța de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensației se determină luîndu -se în considerare a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanța de judecată; c) rezonanța pe care a avut-o în societate informația despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanța de judecată e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferințelor psihice; g) măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice şi psihice cauzat h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenție.

În aceiaşi ordine de idei, art. 2036 alin. (1) şi (3) Cod Civil prevede că în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin plata de despăgubiri. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegal, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declarației scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii în alte cazuri prevăzute de lege. Dreptul lezat prin comiterea faptei ilicite

Astfel, ca urmare a pornirii urmăririi penale, recunoaşterii acestuia în calitate de bănuit, reclamantul a suportat suferinţe morale. Toate acțiunile de urmărire penală îndreptate împotriva lui Boldurescu Cristina (audierea părţii vătămate, audierea martorilor) au determinat ca acesta să se afle într-o stare continuă de stres şi frustrare, tensiune şi neplăcere.

Atragem atenția instanței că, infracțiunea imputată şi anume art. 190 CP al RM face parte din categoria infracţiunilor Capitolul VI INFRACŢIUNI CONTRA PATRIMONIULUI. În speță, obiectul juridic al acesteia are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință şi minimul necesar de încredere. Latura obiectivă a infracţiunii reținute la art. 190 alin. (1) Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acţiuni: a) acţiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică în sustragere; b) acţiunea adiacentă, care constă în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privinţa naturii, calităților

substanțiale ale obiectului, părţilor (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean. 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial prin cauzarea daunelor considerabile; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile. Prin intermediul inducerii în eroare făptuitorul, exercită o influențare psihică asupra conştiinței şi voinței victimei care, ca şi cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua.

Totodată, se constată că la dosar nu au fost administrate potrivit prevederilor CPP al RM, careva probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că anume reclamantul Boldurescu Cristina a comis infracţiunea prevăzută al art. 190 CP al RM prin aceasta fiind încălcat principiul prezumției de nevinovăție or potrivit art. 8 alin. (3) CPP al RM (3) Concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrşirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Precizează că, pe plan social, prezumția de nevinovăție contribuie la realizarea încrederii ce trebuie să existe între membrii corpului social, care stă la temelia funcționării normale a societății. În acest fel, prezumţia de nevinovăţie a fost descrisă inclusiv ca o construcţie socială menită a minimiza prejudecățile membrilor corpului social care pot fi generate de simpla punere sub acuzare a unei persoane. Prezumția de nevinovăție realizează o importantă funcţie de evitare a erorilor judiciare, de garantare a justei soluționări a cauzelor şi de menţinere a prestigiului justiției.

CtEDO în această ordine de idei a menționat că principiul prezumției de nevinovăție impune, între altele, ca, în îndeplinirea funcţiilor lor, membrii completului de judecată să nu pornească de la ideea preconceptă că inculpatul a săvârşit fapta incriminată; sarcina probei revine acuzării şi orice îndoială este în avantajul persoanei acuzate. În plus, acuzarea are obligația de a-i preciza persoanei în cauză ce acuzații i se aduc - pentru a-i oferi ocazia să îşi pregătească şi să îşi prezinte apărarea în mod corespunzător - şi de a oferi probe suficiente pentru a întemeia o declarație de vinovăție (Barberà, Messegué şi Jabardo împotriva Spaniei)

De asemenea, prezumția de nevinovăție protejează, de asemenea, persoanele care au beneficiat de achitare sau de încetarea urmăririi penale, nepermiţând tratarea acestora de către funcţionarii publici sau autoritățile publice ca şi cum ar fi într-adevăr vinovate de infracţiunea de care au fost acuzate. Fără o protecţie care să asigure respectarea unei hotărâri de achitare sau de încetare a urmăririi penale, în cadrul oricărei proceduri ulterioare, garanțiile art. 6 § 2 ar risca să devină teoretice şi iluzorii. Reputația persoanei în cauză şi modul în care aceasta este percepută de public sunt, de asemenea, în joc, odată încheiat procesul penal [Allen împotriva Regatului Unit (MC), pct. 94].

Pe fundalul unei asemenea „execuții publice" s-a adus de asemenea atingere unor astfel de drepturi personal nepatrimoniale cum sunt. demnitatea şi onoarea umană şi au atins un nivel critic de severitate.

Demnitatea persoanei nu constituie numai un drept fundamental în sine, ci reprezintă însuşi temeiul drepturilor fundamentale. Declaraţia, universală a drepturilor omului din 1948 a inclus demnitatea umană în preambulul său: întru-cât recunoaşterea demnității inerente tuturor

membrilor familiei umane şi a drepturilor lor egale şi inalienabile constituie fundamentul libertății, al dreptăţii şi al păcii în lume.

Totodată, potrivit art. 43 Cod Civil al RM (1) În condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, la sănătate, la integritate fizică şi psihică, la libera exprimare, la nume, la onoare, demnitate şi reputație profesională, la propria imagine, la respectarea vieții intime, familiale şi private, la protecţia datelor cu caracter personal, la respectarea memoriei şi corpului său după deces, precum şi la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.(2) Aceste drepturi sînt insesizabile şi inalienabile.

În continuare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului ("Curtea de la Strasbourg") reiterează că Articolul 1 din Convenţie, coroborat cu Articolul 3, impune Statelor obligații pozitive pentru a asigura că indivizii aflați sub jurisdicţia lor sunt protejați împotriva tuturor formelor de rele tratamente, interzise de Articolul 3, inclusiv dacă un astfel de tratament este administrat de persoane private (a se vedea A. c. Regatului Unit, 23 septembrie 1998, § 22, Rapoarte ale Hotărîrilor şi Deciziilor 1998-VI şi Opuz, citat supra, § 159). Această obligaţie trebuie să includă protecţie eficientă de, inter alia, un individ sau indivizi identificați de la actele ilegale al unui terț, precum şi măsuri rezonabile pentru a preveni maltratarea de care autoritățile au ştiut sau trebuiau să ştie (a se vedea, mutatis mutandis, Osman c. Regatului Unit, 28 octombrie 1998, § 116, Rapoarte 1998-VIII; E. şi alţii c. Regatului Unit, nr. 33218/96, § 88, 26 noiembrie 2002; şi J.L. c. Letoniei, nr. 23893/06, § 64, 17 aprilie 2012).

Instanţele de judecată nu trebuie în niciun caz să tolereze nepedepsirea ingerințelor în integritatea fizică şi morală a persoanelor (Ceachir v. Republica Moldova, 10 decembrie 2013, § 46). Acest fapt este esențial pentru menținerea încrederii publice şi asigurarea adeziunii la preeminenţa dreptului şi pentru prevenirea oricărei aparenţe de toleranță sau convenienţă privind actele ilegale (Öneryildiz v. Turcia [MC], 30 noiembrie 2004, § 96).

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral urmează a fi apreciat, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităților de viaţa familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii urmează să fie acordată o despăgubire care, pe de o parte, are mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare, şi pe de altă parte se ia cont de particularitățile cazului. Cu referire la repararea prejudiciului moral singura concluzie în acord cu practicą CEDO, care a făcut o serie de aprecieri notabile în ceea ce priveşte proba prejudiciului moral, este că proba faptei ilicite este suficientă, urmând ca prejudiciul şi raportul de cauzalitate să fie prezumate. Atragem atenţia instanței, că producerea prejudiciului moral rezultă din simpla existență a faptei ilicite, iar cuantumul acestuia urmează a fi determinat de caracterul subiectiv intern al prejudiciului moral.

Reţinându-se că reclamantul este persoană care se bucură de o anumită vizibilitate în câmpul public, pledând activ pe parcursul ultimilor 10 ani pentru respectarea ordinii de drept şi implicîndu-se voluntar în contracararea ilegalităţilor produse în cotidianul public, prejudiciul cauzat prin recunoaşterea acestuia ca bănuit în comiterea unei infracţiuni este remarcabil şi important de a fi luat în considerare.

Aşadar, suma de 100 000,00 (o sută mii) de lei moldoveneşti, apreciată drept prejudiciu moral suportat urmare a acţiunii ilicite a pârâtului, este una rezonabilă, neexcesivă, adecvată în raport cu acţiunea prejudiciabilă comisă de stat prin intermediul organelor sale responsabile, prin

urmare ar fi în măsură să ofere o minimă satisfacţie reclamantului urmare a dreptului lezat al acestuia.

Deşi banii nu pot înlocui şi restabili nervii pierduți, iar starea sănătății mentale, încrederea în sine, reafirmarea socială nu poate fi restabilită sau înlocuită prin plata unei sume de bani, totuşi, această despăgubire este necesară în vederea acordării unei satisfacţii echitabile suferințele psihice suportate în raport cu prejudiciul adus.

Scopul satisfacției echitabile acordate de CtEDO este de a repara prejudiciul cauzat reclamantului ca urmare a evenimentelor contrare CEDO (Scozzari şi Giunta c. Italiei, 13 iulie 2000, para. 248-250). CtEDO prezumă că violarea CEDO cauzează inevitabil anumite suferințe psihice (a se vedea hot. Guja c. Moldovei, 2008, para. 101), iar părţile pot convinge CtEDO să acorde alte compensații. CtEDO cere ca compensațiile cu titlu de prejudiciu moral acordate la nivel național pentru violarea CEDO să fie comparabile cu cele acordate de CtEDO în cauze comparabile (a se vedea hot. Ciorap nr. 2 c. Moldovei, 2010). Mărimea prejudiciului moral acordat depinde de seriozitatea violării CEDO şi efectul acestei violări asupra reclamantului, dar şi de alte circumstanțe (ex. vârsta şi sănătatea reclamantului, miza pentru reclamant, etc.)

Potrivit legislației în vigoare, vătămatul însuşi, şubiectiv, apreciază gravitatea prejudiciului moral cauzat şi în acțiune indică o sumă conform voinţei sale.

Curtea a apreciat că contravenția, ca faptă prejudiciabilă, intră în sfera noțiunii de „materie penală" în Hotărârea Ozturk c. Germaniei din 21 februarie 1984, drept consecinţă, sunt aplicabile toate garanțiile Convenției.

Conform pct. 1.2.1. din anexa nr. 2 a Legii nr. 213 din 31 iulie 2023, se scutesc de taxa de stat în instantele de judecată: În acțiunile privind repararea prejudiciului cauzat prin condamnare ilegală, prin tragere ilegală la răspundere penală, prin aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma impunerii angajamentului scris de a nu părăsi localitatea ori prin aplicare ilegală a sancţiunii administrative a arestului.

Reieşind din cele expuse, în temeiul art.. 1,3,6,7 10,11 din Legea 1545 din 25.02.1998 privind modul de repararea a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi a instanțelor judecătoreşti, art. 2036 Cod Civil, art. 166, 167 CPC, art. 20 din Constituţia RM, a solicitat încasarea din contul statului prin intermediul pârâtului Ministerul Justiției al RM în beneficiul reclamantului Boldurescu Cristina a prejudiciul moral în sumă de 100 000,00 MDL (o sută mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acţiunile ilicite ale organului de urmărire penală a procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată, reclamanta Boldurescu Cristina și reprezentantul reclamantei avocatul Terziman Alexandru, fiind împuternicit în baza mandatului, seria MA, nr. ***** din 20 mai 2025,au susținut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea acesteia, reiterând argumentele de fapt și de drept expuse în cererea de chemare în judecată.

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului Ministerului Justiției al RM, Daniel Pantea fiind împuternicit în baza procurii nr.77 din 06 noiembrie 2025, valabilă pe un termen de 2 ani, a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către reclamantă, ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul intervenientului accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, Lilia Pacișina, fiind împuternicită în baza procurii nr.18/62 din 09.07.2025, valabilă pe un

termen de un an de zile. în cadrul ședinței de judecată, a respins în totalmente cerințele reclamantei, ca fiind nefondate.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind reclamanta, reprezentantul reclamantei asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prin prisma înscrisurilor atașate la acțiune, cît și argumentele reprezentantului pârâtului și a intervenientului accesoriu, instanța de judecată conchide că cererea de chemare în judecată înaintată de Boldurescu Cristina, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Deci, înscrisurile cauzei denotă că, reprezentantul părții reclamante Boldurescu Cristina, avocatul Terziman Alexandru, a înaintat o cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al RM, intervenientul accesoriu Procuratura Generală al Republicii Moldova prin care solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești și anume, incasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiţiei al RM, a sumei băneşti în mărime de 100000 (una sută mii,00) lei, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti, invocînd că la 04 mai 2020 organul de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chişinău, a dispus începerea urmăririi penale conform bănuielii rezonabile că a fost săvârşită infracţiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit b) Cod Penal, fiindu-i atribuită cauzei penale nr. de ordine 2020100407.

Ulterior, la 05 august 2020 organul de urmărire penală al Secției Urmărire Penală a Inspectoratului de Poliție Centru al DP mun. Chişinău, a dispus începerea urmării penale conform bănuielii rezonabile că a fost săvârşită infracţiunea prevăzută de art. 27-190 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i atribuită cauzei penale nr. de ordine 202001076, iar prin Ordonanța de conexare a cauzelor penale din 05 august 2020 s-a dispus conexarea cauzei penale nr. 2020010762 la cauza penală nr. 2020100407 cu atribuirea numărului unic 2020010407.

Concomitent, la data de 05 august 2020 prin Ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuit, SUP al IP Centru al DP mun. Chişinău a dispus recunoaşterea lui Boldurescu Cristina în calitate de bănuit în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (2) lit. b) art. 361 alin. (2) lit. b) Cod Penal.

Cauza penală a fost pornită urmare a depunerii plângerii lui Prodan Valentin, în care a comunicat că în luna ianuarie 2020, din adresa notarului Guranda Rodica a parvenit informaţia, prin care i s-a comunicat că în biroul notarial al acesteia amplasat pe Bd Decebal 139"B" mun. Chişinău a fost deschisă procedura succesorală, dupa decesul tatălui său Prodan Boris, la cererea moştenitorului testamentar Boldurescu Cristina care a prezentat un testament din data de 01.04.2016, semnat de tatăl acestuia Prodan Boris. Acesta a comunicat că, anterior niciodată nu a văzut această persoană, fiindu-i necunoscută cet. Boldurescu Cristina, în aşa mod acesta exclude faptul că tatăl său ar fi semnat acest testament, iar Boldurescu Cristina fiind audiată în calitate de bănuită, vina în comiterea infracţiunii nu a recunoscut-o şi a precizat că testamentul a fost semnat personal de către Prodan Boris în faţa notarului Adelina Bumbu.

Deci, instanța conchide că, reclamanta a inițiat în instanță o acțiune privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești

Astfel, instanța reține că, potrivit concluziilor din Raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-2125 din 29.06.2020 (Anexată la Cerere de chemare în judecată, f.d.16)), denotă faptul că „Semnăturile executate din numele Prodan Boris, plasate la rubrica semnătura testatorului" din Testamentul din 01.04.2016 (înregistrat cu nr. 1405) și de la rubrica semnătura mandatarului" din Procura din 01.04.2016), înregistrat cu nr. 1406), au fost executate probabil nu de către cet. Prodan Boris a.n. ***** ale cărui mostre au fost prezentate. ci de o altă persoană.". pentru a-i fi asigurate drepturile Cristinei Boldurescu în cadrul procesului penal, la data de 05.08.2020 i s-a atribuit calitatea de bănuit (Anexă nr. 5 la Cerere, f.d.12), şi în aceeaşi zi i-au fost comunicate rezultatele expertizei judiciare.

Astfel, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chişinău, Oficiul Centru, la data de 05 noiembrie 2020, Boldurescu Cristina a fost scoasă de sub urmărire penală din lipsa datelor probante care ar dovedi vinovăţia Cristinei Boldurescu (f.d.21) , cererea privind scoaterea de sub urmărirea penală a fost depusă de către avocatul lui Boldurescu Cristina, Maxim Gonța(f.d.26)

La 30 noiembrie 2020, prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chişinău, Oficiul Centru, procesul penal în cauza penală nr. 2020010407 a fost clasat.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, din 17 august 2021 s-au declarat nule ordonanța prin care a fost scoasă de sub urmărire penală Boldurescu Cristina şi ordonanța prin care a fost clasată cauza penală nr. 2020010407, precum şi ordonanța procurorului ierarhic superior privind respingerea plângerii împotriva ordonanțelor menționate, cu reluarea urmăririi penale, încheiere care a fost menținută fără modificări prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 16.11.2021 (sunt anexate la cerere).

Astfel, prin ordonanța Procuraturii mun. Chişinău, Oficiul Centru, la data de 07 februarie 2022 s-a dispus reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2020010407 (este anexată la cerere), iar prin ordonanța procurorului în Procuratura mun. Chişinău, Oficiul Centru, din 27 octombrie 2022 procesul penal în cauza penală nr. 2020010407 a fost clasat, procurorul constatând că în cadrul urmăririi penale termenul de menținere în calitate de bănuit a cet. Boldurescu Cristina a expirat de drept, or, conform art. 63 alin. (2) din Codul de procedură penală „Organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit:.....3) persoana în privința căreia a fost dată o ordonanţă de recunoaştere în această calitate - mai mult de 3 luni, iar cu acordul Procurorului General şi al adjuncților săi mai mult de 6 luni."

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana, din 03 mai 2023 au fost declarate nule ordonanța din 27.10.2022 de clasare a cauzei penale nr. 2020010407, precum şi ordonanța procurorului ierarhic superior privind respingerea plângerii împotriva hotărârii menționate, cu reluarea urmăririi penale, încheiere care a fost menținută fără modificări prin decizia Curții de Apel Chişinău din 13.07.2023.

Prin ordonanța procurorului Procuraturii mun. Chişinău, al Oficiului Centru, la data de 26 septembrie 2023 s-a dispus reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2020010407.

Prin scrisoarea nr. 34/20/1-B-359/24 din 01.04.2024, Boldurescu Cristina a fost informată în scris, urmare a cererii sale din 14.03.2024 către IP Centru al DP mun. Chişinău. privind faptul că nu are nici un statut procesual în cadrul cauzei penale nr. 2020010407 (f.d.48), însă răspunsul dat nu a fost contestat de Boldurescu Cristina in ordinea prevăzută de art. 298, 299 din Codul de procedură penală.

Deci, în circumstanțele stabilite, prin ordonanța Procuraturii mun. Chişinău, Oficiul Centru, la data de 09 iulie 2024 s-a clasat procesul penal în cauza penală nr. 2020010407 pe motiv că fapta nu întruneşte elementele infracțiunii. Totodată, a fost reținut faptul că, calitatea de bănuit a Cristinei Boldurescu a încetat de drept în ziua reluării urmăririi penale - 07.02.2022 (f.d.55).

Ulterior, partea reclamantă Boldurescu, Cristina, la data de 20 septembrie 2024 a fost informată despre decizia adoptată în cauza penală nr. 2020010407 şi că nu deține nici un o calitate procesuală în dosar, la adresa electronică a acesteia fiind trimisă copia ordonanței din 09.07.2024, însă reclamanta nu a contestat decizia în cauză.(f.d.100)

Mai mult, Boldurescu Cristina, la data de 03 martie 2025 a fost informată suplimentar despre clasarea procesului în cauza penală nr. 2020010407, și despre faptul că, din data de 05.11.2020, cu participarea acesteia nu a fost efectuată nici o acțiune de urmărire penală, ceea ce se confirmă prin materialele cauzei penale.

La rîndul său, instanța subliniază că, reglementarea condițiilor de răspundere patrimonială a statului în cazurile descrise mai sus se face prin Legea nr. 1545/1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti, care este un act normativ special în acest domeniu.

Astfel art.(3) alin(1) al Legii nr. 1545/1998, privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti, stipulează expres că, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:

a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau fara, tragerii ilegale la răspundere penală:

b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității;

c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum şi în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;

d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată;

e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației;

f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor. precum și în urma blocării conturilor bancare.

Astfel, nu orice abatere de la prevederea legală constituie o încălcare gravă şi evidentă, care atrage după sine o încălcare a drepturilor şi libertăților fundamentale ale victimei prevăzute de Constituția Republicii Moldova şi de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța menționează că, în speța dată, nu se identifică niciun temei din cele enumerate supra, astfel încât acțiunile de urmărire penală au fost realizate în limitele prevederilor legislației procesuale și materiale, și nu au fost prezentate instanţei careva probe veridice, care să confirme exercitarea vreunei acțiuni de urmărire penală în privința Cristinei Boldurescu după scoaterea acesteia de sub urmărire penală la data de 05.11.2020, precum nu sa identificat careva plângeri legate de acțiunile ilegale ale organului de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti.

Instanța statuiază, că recunoaşterea calității de bănuit nu reprezintă, în sine, un element de vinovăție ci, dimpotrivă, conferă persoanei garanții și drepturi procesuale menite a-i asigura apărarea. În jurisprudența internă şi internațională s-a reținut constant că statutul de bănuit serveşte interesul persoanei pentru apărarea sa.

Astfel, recunoaşterea calității de bănuit oferă drepturi suplimentare reglementate de art. 64 din Codul de procedură penală. În acest sens, doctrina şi hotărârile relevante, în special interpretările Curții Supreme de Justiție și ale Curții Constituționale privind aplicarea şi efectele atribuirii calității de bănuit, confirmă caracterul protector al acestui statut.

De fapt, acordarea unei persoane a statutului procedural de bănuit este o procedură legată de desfăşurarea normală a urmăririi penale şi, prin sine însăşi, recunoaşterea persoanei în calitate de bănuit nu afectează drepturile sau libertățile constituționale. În schimb, fiind o măsură procesuală prevăzută de lege, necesară într-o societate democratică, are un scop legitim de a asigura măsuri eficiente de luptă cu criminalitatea, și acest scop este proporţional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfăşurării urmăririi penale, fapt specificat în pet. 5.3. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale", nr. 7 din 04.07.2005.

În conformitate cu jurisprudența CtEDO, la interpretarea noțiunii de acuzație în materie penală, dobândirea calității de bănuit intervine ex lege atunci, când sunt îndeplinite condițiile care impun organului judiciar să constate existența unei acuzații în materie penală, să dispună efectuarea în continuare a urmăririi penale față de suspect și să-i aducă la cunoștință drepturile.

În acest context, Curtea Constituțională, în hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010 asupra excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 63 alin. (6) Cod de procedură penală, a notat: „În sensul normelor constituționale, recunoașterea calității de bănuit se aplică în interesul persoanei, pentru apărarea sa, persoana dobândind astfel drepturi suplimentare, reglementate de art. 64 din Codul de procedură penală", or analiza probelor confirmă că urmărirea penală şi actele procesuale întreprinse au avut ca finalitate stabilirea adevărului şi exercitarea competenței organelor de urmărire penală.

În cauză nu s-au efectuat măsuri preventive din categoria celor menționate la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, cum ar fi: reținere, arestare, percheziție, sechestru asupra bunurilor reclamantei etc., iar din materialele aflate la dosar nu rezultă administrarea unor acte de procedură îndreptate în mod direct împotriva persoanei reclamante după data scoaterii acesteia de sub urmărire penală care să poată fi calificate drept acte ilicite sau abuzive cu caracter patrimonial ori care să justifice automat acordarea de despăgubiri.

În acest sens este obligatoriu a fi avut în vedere reglementarea specială cu privire la termenele procedurale și consecințele nerespectării lor.

În conformitate cu prevederile art. 230 din Codului de procedură penală, (1) Termene în procesul penal sint intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod. (2) În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. (3) Dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decît pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri.

Din textele legale expuse rezultă, fără echivoc, că orice act procesual efectuat după expirarea termenului legal prevăzut pentru exercitarea unui drept procesual este lovit de nulitate. În consecință, în ipoteza în care, în privința Cristinei Boldurescu, ar fi fost întreprinse acte procesuale care să fi intervenit doar după expirarea termenului calității de bănuit, aceste acte ar fi lovite de nulitate şi, prin urmare, nu pot produce efecte juridice ce ar putea constitui temei de răspundere patrimonială a statului.

Totodată, înscrisurile anexate la cauză nu confirmă existența unor acte procedurale vizând persoana reclamantei în sensul aplicării unor măsuri preventive sau executării altor acțiuni procesuale ce ar fi fost dispuse după expirarea termenului calității sale de bănuit în modul pretins de reclamantă. În lipsa oricărei probe concrete privind efectuarea de acte procedurale peste termen, nu poate fi reținută nici nulitatea faptică care să fi cauzat un prejudiciu reparabil în temeiul Legii nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti,

Prin urmare, argumentele reprezentantului reclamantei privind suferința morală cauzată lui Boldurescu Cristina ca urmare a pornirii urmăririi penale și a recunoaşterii D-ei în calitate de bănuit sunt nefondate, or, reieşind din jurisprudența CEDO, survenirea prejudiciului ca urmare a săvârşirii încălcării trebuie să fie certă şi nu presupusă, iar cuantumul despăgubirilor trebuie apreciat pe baza unor criterii obiective prevăzute de lege (gravitatea faptei, durata urmăririi penale, intensitatea suferinței etc.).

Astfel, partea reclamantă nu a prezentat instanței careva probe pertinente şi concludente care să justifice încasarea sumei în mărime de 100000 (una sută mii) lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii şi ale instanțelor judecătoreşti, ori să demonstreze prejudiciul moral în măsura şi natura pretinsă, nici legătura directă de cauzalitate între o acțiune ilicită concretă a organului de urmărire penală şi suferințele invocate.

Jurisprudența și reglementările legislative, în special prevederile art. 118 din Codul de procedură civilă, impun ca fiecare parte să dovedească circumstanțele invocate; iar instanța trebuie să ia în calcul atât aspectul subiectiv al suferinței, cât şi elemente obiective care să o

confirme (acte medicale, dovezi obiective ale restrângerii unor drepturi ori ale unor consecințe concrete).

În astfel de circumstanțe, instanța apreciază ca fiind neîntemeiată pretenția reclamantei privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

În acest sens, instanţa de judecată, luând în considerație argumentele și obiecțiile reprezentanților părților, întru respectarea prevederilor legislației naționale și internaționale, inclusiv Convenția Pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, adoptată la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova din 12.09.1997, care stipulează că „cauza sa să fie judecată în mod echitabil", având în vedere principiul contradictorialităţii şi egalitatea părţilor în drepturile procedurale, a creat condiţii egale părţilor pentru exercitarea drepturilor lor, cât și pentru prezentarea probelor necesare, în sensul confirmării argumentelor invocate, astfel cum se stipulează în art.118 CPC RM, că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.

În această ordine de idei, instanţa de judecată, păstrând imparţialitatea şi obiectivitatea, în baza prevederilor art.130,131 CPC RM, își întemeiază concluziile pe explicațiile date de reprezentanții părților, probele materiale asupra circumstanţelor care au importanţă în proces, verificate, în cadrul administrării probelor, şi evaluate deopotrivă cu toate celelalte probe prezentate și administrate în ședința de judecată, apreciate, în totalitatea lor, sub toate aspectele complet şi obiectiv, coroborarea lor cu alte probe, privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea lor, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor.

Dând o apreciere celor enumerate mai sus, reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 CPC RM, din punct de vedere al pertinenţei, admisibilității, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Boldurescu Cristina către Ministerul Justiției al RM, intervenientul accesoriu Procuratura Generală al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, ca fiind neîntemeiată.

În baza art. art.2007, 2036-2037 Cod civil (în redacţia Legii nr.133 din 15.11.2018, în vigoare din 01.03.2019), Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de cercetare penală şi de anchetă preliminară, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr.1545-XIII din 25.02.1998, Convenţia Pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, adoptată la 04.11.1950, în vigoare pentru Republica Moldova din 01.02.1998, art.art., 238-241 CPC RM instanţa de judecată

A HOTĂRÂT;

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Boldurescu Cristina către Ministerul Justiției al RM, intervenientul accesoriu Procuratura Generală al Republicii Moldova privind repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru timp de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Daria Sușchevici

NOTĂ: În conformitate cu art. 326 alin(7) Cod de procedură civilă, potrivit prevederilor pct.1.3 din Dispoziția nr.23 din 05 aprilie 2024 cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreședinților Judecătoriei Chișinău, în legătură cu faptul că, judecătorul Daria Sușchevici este în imposibilitatea obiectivă de a semna hotărârea motivată, textul integral al hotărârii este semnat de vicepreședintele interimar al Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) Dan Sîrbu.

Vicepreședinte interimar al Judecătoriei Chișinău(sediul Centru) Dan Sîrbu